

Det her er jo sket, fordi Kunstrådet er blevet tvunget til at skulle forholde sig til det og prioritere i den bunke af ansøgninger, der er, og de midler, der nu engang er afsat. Det må være det, der er forklaringen.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Kulturministeren.

Kl. 15:16

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det er nu ikke en økonomisk prioritering, for der er de samme midler til rådighed som før. Det er et spørgsmål om, at man vil satse anderledes inden for de forskellige genrer, og der må man jo overlade det til de fagfolk, som ved noget om det. Jeg ville i hvert fald føle, at det var bekymrende, hvis det var sådan, at politikerne med hver deres kæpheste – inklusive mine egne – skulle være med til at bestemme, hvilke regionale spillesteder der skulle have støtte.

Så jeg vil – igen – kraftigt understrege, at jeg har fuld tillid til udvalgets afgørelse. Det kan der jo være mange regionale meninger om, og Skråen er et helt fantastisk spillested, men nu har man altså i udvalget besluttet sig til at prioritere sådan, at Skråen ikke får støtte mere. Og det er jo op til udvalget selv, det tilkommer ikke mig at have nogen mening om det, for så ville jeg bryde armslængdeprincippet, og jeg vil ikke bryde armslængdeprincippet.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mogens Jensen som medspørger.

Kl. 15:17

Mogens Jensen (S):

Jeg synes, at problemet her er, at ministeren hele tiden dækker sig ind under armslængdeprincippet. Det er rigtigt, at vi har et armslængdeprincip, og det respekterer Socialdemokraterne også. Problemet her er jo, som det også fremgår, at man nu er blevet nødt til at skære antallet af regionale spillesteder ned fra 20 til 18. Hvorfor er man det? Det er man, fordi man ikke mener, at 20 kan fungere inden for den ramme, der er til stede, og derfor er man nødt til at skære ned på antallet, for at hvert enkelt spillested kan få en fornuftig økonomi. Hvorfor er man nødt til at skære ned? Det forklarer Kunstrådet jo selv i deres handlingsplan, hvor de siger, at ministeren jo ikke har sørget for at give dem de midler, de skal have, for at de kan foretage de prioriteringer, som er fornuftige, og derfor bliver de nødt til at bortprioritere. Så det er jo ministerens ansvar.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Kulturministeren.

Kl. 15:18

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det var en spændende form for ræsonnement, jeg i hvert fald ikke har været udsat for før, for at forklare, hvorfor nogle af hr. Mogens Jensens partifæller så eklatant bryder armslængdeprincippet.

Jeg synes, jeg har været meget høflig i mine svar og ikke henført til, hvad Socialdemokratiet mener, men har henført til, hvad spørgerne mener. Men når nu kulturordføreren selv er oppe og angriber armslængdeprincippet, bliver jeg nødt til at slå fast, at en af de mest principielle ting overhovedet for den her regering er, at vi ikke vil gå ind og blande os i afgørelser, som bliver foretaget af de forskellige udvalg. Det er sådan, at der er en armslængde, og at der er en integritet omkring de udvalgsbeslutninger, som der jo ligger en historie bag ved. Udvalget har jo også selv været ude og forklare, hvorfor de har valgt at prioritere, som de har. Og det må de selv stå inde for, det må de selv stå til ansvar for, og vi vil ikke blande os i den afgørelse.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mogens Jensen.

Kl. 15:19

Mogens Jensen (S):

Kulturministeren kan lige så godt lade være med at beklukke Socialdemokratiet vedrørende armslængdeprincippet. Vi står fuldstændig ved armslængdeprincippet, vi respekterer Kunstrådet og de afgørelser, som Kunstrådet træffer, men Kunstrådet siger jo selv her i sin rapport, at grunden til, at de bliver nødt til på en række områder at skære væk, er, at ministeren ikke har sørget for, at de har de nødvendige ressourcer til rådighed, og at ressourcerne til Kunstrådet følger med udviklingen.

De skriver, at i forhold til det tidligere Kunstråd har det nuværende Kunstråd væsentlig færre frie midler til sin rådighed til at understøtte sine planer og indsatsområder. Kunstrådet har derfor, som det fremgår, for at kunne støtte nye initiativer måttet beslutte ikke fortsat at støtte en række initiativer og aktiviteter. Det gennemsyrrer alle aktiviteter i Kunstrådet.

Er det ikke ministerens ansvar at sikre, at Kunstrådet har midler til rådighed, der gør, at man er i stand til at have et antal regionale spil-